

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. augusztus 18.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

AZ ÚR SZEME KÖRBEJÁR AZ EGÉSZ FÖLDÖN

Énekek: 23; 274

Lekció: 2Krónika 16

Alapige: 2Krónika 16,9

Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik ő hozzá teljes szívvel ragaszkodnak.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Atyánk, mert az Úr Jézus áldott pásztor, jó pásztor és ő a mi pásztorunk. Köszönjük, Urunk, hogy a te szabadításodat, a te jobb kezed dicsőségét abban a váltságban mutattad meg, amit az Úr Jézus elvégzett egyszer s mindenkorra. Hálát adunk azért, Urunk, mert őbenne van a mi megtartásunk is a földi élet minden napján, és köszönjük, hogy mindörökre.

Segíts ma is őt látni. Köszönjük, hogy mi itt a gyülekezet közösségében, testvéreink Piliscsabán a gyülekezeti csendeshéten, Neszmélyen is, Mátraházán is. Hálásak vagyunk, hogy lehetnek csendeshetek nyáron, és köszönjük mindazt, amit nekünk is adottál, ha már lehattunk vagy készülsz adni, ha ezután megyünk.

Kérünk arra, Urunk, segíts rád tekinteni, látni téged hatalmasnak, megtartónak.

Szólj, Urunk, hozzánk, kérünk, Jézus érdeméért Lelked által.

Ámen.

Igehirdetés

A 23. Zsoltár a pásztorról szól, arról a pásztorról, aki Dávid számára is az Úr lehetett – „az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm” –, és aki az Úr Jézus személyében a Jó pásztorként lett megismerhető, úgyszólván számunkra – le-

hetne így mondani – még személyesebbé válhatott az, ami Dávidnak. Dávid azonban valamit biztos, hogy jobban érthetett, mint mi itt a városban – hiszen ő a juhok között dolgozott pásztorként-, hogy a juhok miért is követik annyira hűséggel – majdnem mindig, kivéve az elveszett juhot – a pásztorukat. Mert kevésbé látnak. A juhoknak szükségük van a pásztor jelenlétére és vezetésére, amikor legelni akarnak, inni akarnak, egyáltalán, amikor vezetik őket ki az akolból és mennek a földeken, a legelőkön, nekik szükségük van a pásztorra. Ha valamelyik juhocska eltévelyedik bármi miatt is, és nincs ott a nyájban, illetve a pásztor közelében, akkor nem véletlen, hogy bajba kerül. Nem lát jól, nem érzékeli a veszélyeket, veszedelmeket, illetve bármit meg tud enni.

Azért is akartam ilyen hosszan felsorolni ezeket a jellemzőket, mert Isten, amikor ebben a bibliai kijelentésben Asa királynak az intő beszédét így fogalmazza meg – „Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik ő hozzá teljes szívvel ragaszkodnak.” –, akkor egy olyan képet használ, amivel jelezni akarja, hogy miért van szükség még a legnagyobb hívő királynak is mindig órá. Asa király a legnagyobb hívő királyok közé tartozott – szeretném aláhúzni. Az ő életében is azt látjuk, amit éppen ma olvashatunk az újszövetségi szakaszban, a Lukács evangéliumában, ki volt az a tanítvány, aki megtagadta az Úr Jézust háromszor is. Olyan tanítvány volt, akiről Jézus úgy beszélt, hogy őérte külön is imádkozott. Különlegesen foglalkozott vele a Megváltó, Péterrel, és mégis ő is nagyon súlyosan elbukott, ráadásul rövid időn belül háromszor.

Asa királynak a történetében az élettörténetének az utolsó szakaszát leírva a krónikás szava, emlékszünk, a babiloni fogságból szabadult zsidóság számára leírt bibliai kijelentésben, bátorítás és vigasztalás is akar lenni. Nehémiás és Ezsdrás korára gondoljunk, amikor nagy szükség volt az Úr népének, hogy nehogy megszűnjön létezni egyáltalán Izrael népe. Emlékszünk, Nehémiás idején kellett a jeruzsálemi kőfalépítés, mert fizikai megszűnés is fenyegethette volna. Lelkileg még inkább szükségük volt bátorításra, odafigyelésre. Az ő idejükben is voltak sajnos olyan házasságok, ahol a hívő és a nem hívő kötött házasságot, és ennek már a gyerekek, unokák ágán is lehetett látni a súlyos következményeit. Szóval nagyon nehéz időszakban olvashatták először ezeket a sorokat.

S nagyon érdekes az Úrnak, az Úr Lelkének a gondolkodása, hogy a Krónikák könyvében ezért Asa királynak azt a lelki állapotát is, az élete, döntései mögötti lelki hátteret is meg akarta mutatni, az ószövetségi népnek akkor és ott, és nekünk is, ami elmondja, hogy a legnagyobb hívő király is, ha nem az Úrra támaszkodik és nem benne bíz, akkor mi történhet.

Először megvizsgáljuk majd azt, hogy miért is fontos ez a kijelentés Isten szerint, hogy „az Úr szemei forognak az egész földön, hogy megmutassa hatalmát”, és miért volt erre szüksége Asának, és mit is jelent a ’teljes szívvel ragaszkodni hozzá’ kijelentés.

Hogyha Asa király életleírását elolvassuk a Királyok könyvében – Királyok 1. könyve 15. rész –, ott néhány bibliai versben van róla szó és csak pozitívan.

Itt a Krónikák könyvében is több részen át olvashattunk erről a királyról. Csak emlékeztetőül akarom aláhúzni, hogy a 15. részben egy ilyen kijelentés is előtűnik volt: „Jóllehet Izráelből a magaslatokat nem irtották ki, mindazáltal Asának tiszta szíve volt egész életében.” Itt ugyanaz a szó szerepel – „tiszta szíve volt egész életében” – mint ami a 16. rész 9. versében, hogy „hozzá teljes szívvel ragaszkodnak”. Egy résszel korábban Asa életét összefoglalva azt mondja, olyan valaki volt, aki egész életében tiszta szívvel ragaszkodott az Úrhoz.

Itt a Bibliát nem ismerők még azt is mondhatnák, hogy akkor a Bibliában itt az ellentmondás, hiszen most meg azt olvassuk, hogy Asa szíve állapotával azért voltak bajok. De nincs ellentmondás ilyen értelemben a Bibliában, hanem a hívő emberben van ellentmondás, ami mutatja, hogy miért van szüksége naponta a kegyelemre. Sajnos a hívő emberben lehet olyan, hogy egész életében az Úré – mert az Úré! –, de ha az életének bizonyos helyzeteiben nincs a helyén, akkor úgy viselkedik, mint a világ.

Emlékeznek a testvérek, szeretem használni ezt a nagyon beszédes jelzős kifejezést, hogy túlvilági vagy túl világi. Egyáltalán nem mindegy! Asa hívő király, de amikor túl világi módon dönt és tesz, akkor azt igazolja, hogy mégsem teljes szívvel ragaszkodik az Úrhoz. Csak a krónikás írja le, hogy Isten hogyan akarta emiatt őt helyreállítani. És a hangsúly ezen van a történetben.

Maga a helyzet, ami itt leírásra került, nagyon egyszerű: megtámadta Asát az izraeli király, Izrael fölött északon a szíriaiak voltak – vagy arámok az újfordítású Bibliában –, és Asa a szíriai királyt fizeti le, hogy támadja meg az izraeli királyt, és mivel akkor őt támadás éri, ezért neki meg kell szüntetni azt a hadi állapotot, amit Ráma városa építésével kezdett el. Egy erődített város lett volna, ami Asa életét megkeserítette volna, az ország életét. És nagyon nagy méretű város lehetett, hiszen hallottuk, hogy két másik várost is tudtak ebből építeni, amikor az izraeli király felhagyott ezzel a háborús helyzettel, mennie kellett védekezni.

Elmondható, hogy tulajdonképpen Asa egy sikeres király, hiszen megtámadták és megszüntette a támadást, nagyon bölcsen, nagyon ravaszul, a szíriai király, Benhadád segített neki. Fontos ez a kifejezés, hogy „szövetség van köztem és közted”, tehát látszik, hogy ez nagyon mély kapcsolatot feltételezett. Itt nem csak pénzről volt szó, hanem egy szövetségi, hűségkapcsolatról.

De csak a Krónikák könyvéből tudjuk meg innen, hogy az Úrnak azonban ez az egész nem tetszett. Számára Asa király valami olyasmit tett, ami miatt az Úr nem végezhetette el azt a szabadítást, amit el akart végezni épp Asa király miatt is, meg az ő utódai idejében is majd. Azt mondja itt az ige: „ezért szabadult meg a szíriabeli király hada a te kezedből”. Tehát tulajdonképpen Asa szövetséget kötött valakivel, valakikkel, akiket az Úr Asa királyon keresztül akart legyőzni. Ezért nem mindegy, hogy túl világi vagy túlvilági, azaz Isten szerinti, Isten igéje szerinti az élet, a gondolkodás, a döntés, legyen az hétköznapi élet-helyzetről szóló vagy ilyen fontos hadihelyzetről is, amiről itt olvasunk.

Most csak egy egyszerű példát, ami azonban fájó is ugyanakkor nagyon, hogy gondoljunk bele, Kárpátalján lelkipásztorok hogyan prédikálnak, ami-

AZ ÚR SZEME KÖRBEJÁR AZ EGÉSZ FÖLDÖN

kor az a kérdés, hogy a férfiakat, a fiatalembereket behívják katonának Ukrajnában, mert háborús helyzet van. Vagy ha elmennek a lelkipásztorhoz lelkipáspásztorhoz lelkigondozói beszélgetésre, milyen tanácsot adjon a lelkipásztor ilyenkor a magyar férfinak, családapának vagy fiatalembernek? Ez egy nagyon is valóságos, nem is egyszerű élethelyzet. Hogyan beszéljen az Úrról, hogyan beszéljen az engedelmességről a felsőbbbség iránt egy háborús helyzetben? Magyarokról van szó, akik nem olyan messze élnek, talán rokonaink is, mindenképpen lelki testvéreink sokan, és a lelkipásztor mit mondjon. Túlvilági vagy túl világi gondolkodás kérdése ilyenkor is.

A Hanáni próféta szavain keresztül, ha figyeljük, Isten nem is olyan keményen intette meg Asát. Ennyit mondott csupán: „ezért szabadult meg a szíriabeli király hada a te kezedből”. Tehát negatívum nem is mondott az Úr nagyon bántót, és ezért is olyan elszomorító, hogy Asa király mégis nagyon megharagudott erre. Látszik, hogy valami nagyon nincs rendben az ő gondolkodásában, hitében.

Néhány szempontot, néhány jellemzőt csak röviden. Mikor a Jóséb-Basebet ifjúsági csoporttal erről az ígéről vasárnap beszélgettünk, ott a fiatalokra gondolva különösen is ez a szó ragadott meg engem, hogy rövid távú gondolkodás. A mai világban is ez nagyon jellemző, hogy rövid távon valami nagyon sikeres tud lenni, aztán hosszú távon majd lesz valahogy, és a fiatalokat ezzel nagyon meg lehet fogni, hogy a világi gondolkodás, de csak rövid távon. Itt is rövid távon megoldódott a helyzet, csak kiderül, hogy az Úr hosszú távon akart valamit tenni. És itt nem az Úr gyengesége van előttünk, hanem az, hogy ha az Úr embere, az Úr királya nincs a helyén, akkor az Úr a szabadítását nem végzi el, mert nem nélküle, hanem vele akarta elvégezni. Megmarad az Úr szuverenitása, hatalma, de ott van a hívó királynak, férfinak, vezetőnek a lelki felelőssége is.

Rövid távú megoldás a világban sokszor nagyon előrehaladó. Most hogy olimpia van, lehet nyerni aranyérmeket, mert mondjuk valaki lehet, hogy doppingol, úgyse derül ki, de hosszú távon, ha kiderül, akkor elvesz az aranyérem. Olyan szomorú egyébként, hogy olimpia van, és még ilyenkor is hallani kell a híradásokban, nem csak a sikerekről, hanem az ilyen szomorú eseményekről, hogy egy sportoló úgy érzi, hogy akkor tud igazán sikeres lenni, meg akkor tudja elérni azt, amit szeretne rövid távon, hogyha valamit használ, ami az ő lelkiismeretét is talán bántja, de hát most így kell tenni.

Nekem olyan megható volt olvasni, illetve hallani is, amikor visszanéztem Szilágyi Áron kardvívónknak a nyilatkozatát, és a feliratban is így van a tele-sport.hu oldalon, hogy „áldott ember vagyok”. Áron a Dávid ifjúsági csoportból indult, itt konfirmált nálunk, gyülekezeti tagunk volt, csak a sport miatt is, meg elköltözés miatt messzebbre került, de amikor ő ezt mondta, hogy áldott ember vagyok, nem véletlenül mondta ezt a kifejezést. És milyen nagy dolog, amikor büszkék lehetünk mi is arra, hogy valaki nem csak rövid távon akar gondolkodni, hanem hosszú távon is valakire akarja bízni az életét.

Rövid távú vagy hosszú távú. A hosszú távnál mondjuk ki ezt: örökkévalóság szempontja. Örökkévalóság szempontja. Tehát ami a földön történik, az meghatározza az örökkévaló dolgokat is. És Istennek mennyi ígérete van az ő

népe egyes tagjaira meg a közösségre is az örökkévalóság szempontjából is, hogyha nem túl világi, hanem a túlvilági szempontot meri föl vállalni nehéz helyzetben is akár.

Asa király kire támaszkodott? Olyan egyszerű kimondani: emberekre. Emberekre. Emberre, illetve emberekre. Benne volt az, hogy én megismertem a haditechnikát, én tudom a hadviselés szabályait, és hogyha most kifizetek valamennyi összeget, sikerül majd a tervem, jobban meg tudom magamat védeni. Tehát benne volt az, hogy én védelemre szorulok, de kitől várom a védelmet? Nem az Úrban volt a te bizodalma – az ősi szó bizalomra vonatkozik és arra, hogy támaszkodni valakire, ahogy már említettem is a magyarázatban –, tehát benne van az, hogy támaszra szorulok. Gondoljuk végig, hogy a hithősök életében majdnem mindig – és hát hithősök vagyunk mi is valamilyen értelemben, remélem –, a mi életünkben is majdnem mindig ott derül ki igazán, hogy kire is támaszkodunk, amikor szükség van a támaszra valamilyen élethelyzetben.

Az Úr Jézusnak mikor volt szükség támaszra? Nagyon érdekes, hogy ott a megkísértése története akkor következett be, amikor ő az Atyával való szeretetközösségét éppen megerősítette 40 napon át, és a böjtölése miatt nem evett, tehát fizikailag le volt gyengülve, de lelkileg hihetetlenül erős volt, hiszen az Atyával volt szoros szeretetközösségben. Csendeshét után volt, mondhatnánk így is, s hát a 40 nap, az nem is egy hét. Több csendeshét után van egy hívó ember, teljesen fitt lelkileg, hiszen megerősödött a kapcsolata az Atyával, és mégis jöhet a kísértő, háromszorosán támadhatja őt is. És Jézusnak támaszkodni kell valakire. Jézus mindig kire támaszkodott? Az Atyára. De mondjuk így a miré-vel is: mire támaszkodott? Az Atya szavára.

Az Úr Jézus számára is ott volt, hogy túlvilági vagy túl világi. A sátán azt mondta neki ott a harmadik kísértésnél, hogy neked adom ezt az egész világot, ha engem imádsz leborulva. Jézusnak adatott az egész világ, csak ahhoz végig kellett mennie a megváltás útján, hiszen a Máté evangéliuma 28. része szerint, amit a keresztelőkor is mindig hallhatunk – „nékem adatott minden hatalom mennyen és földön” – ez a megváltás elvégzése után az Atyától adatott neki. Most olvastuk Lukács evangéliumában, hogy egy szempillantás alatt mutatta meg a sátán Jézusnak az egész világot. Egy szempillantás alatt. 40 napos csendesnapok, csendeshetek lelki áldásai, ereje, de egy szempillantás alatt kérdés, hogy na, akkor kire támaszkodik Jézus. Kiben bízunk?

Mert az imádni kifejezéshez az kapcsolódik, hogy kiben bízom, ki az én Istenem. Persze mi tudjuk, és ez olyan nagy ajándék, hogy az Úr Jézus nem a sátánban bízott, és nem a sátántól akarta megszerezni a világot, megkapni, hanem azt mondta, hogy egyedül az Urat, a te Istenedet imádd. Azért, mert ő is az Atyára támaszkodott.

Asa király emberekben bízunk, világi módon gondolkodik. Itt megemlítem a haragját is. Tényleg, teljesen érthetetlen, hogy tulajdonképpen miért haragudott meg ennyire. És az élete utolsó éveit leírásában, amikor ott volt ez, hogy sajnos betegségében se az Urat kereste, ez is olyan fájó kijelentés, az látszik, hogy nagyon megharagudott, megharagudhatott az Úrra, az Úr szavára. És nagyon

elfordulhatott Istentől, az Úrtól, hogy ha amikor jött a betegség, akkor se őt kereste, akkor is emberekben bízunk. Ott volt tehát Asa életében ez a fájó tény, fájó igazság, hogy az Úr, az olyan volt, amilyen – erről mindjárt szólunk –, de Asában a harag erősebb lett. A haragja is azt igazolta, hogy nem az Úrban bízunk, nem az Úrra támaszkodunk, hanem az emberekben bízunk.

És ez jellemző, hogyha emberileg, bűnös emberileg, világilag, világi módon kezd valaki hívőként gondolkodni, akkor már nem tudja úgy szeretni az Urát. Jézus maga mondta: két Úrnak nem lehet szolgálni. Nem mindegy, hogy kire támaszkodok. Lelepleződött az ő haragjában is Asa szívének a lelki háttere, állapota.

Dávid személye milyen bátorító nekünk, őt Asánál is sokkal keményebben intette meg az Úr, emlékszünk, a Betsabéval való vétkezése után, még a következménye is meglelt annak a súlyos bűnének, de amikor Dávid hallotta az Úr intő szavát, ő csak annyit mondott, hogy vétkeztem. S hogy utána, amikor a bűn következménye súlyos helyzetét kell, hogy hordozza, ott is az Úrra támaszkodunk, az Úrtól várja a megoldásokat. Mert az Úr irgalmas lehet bármikor.

Milyen tehát az Úr, akiben sajnos nem tud úgy bízni Asa, ahogy bízhatna? És ez az egész szomorúan beszédes igei üzenetnek a feloldása, hogy a krónikás, a Krónikák könyvében az Úr Lelke azt akarja kiemelni, hogy egy ilyen király ilyen lelki állapotban szenvedő – most így mondom, hogy szenvedő – hívő ember, hívő vezető számára az Úr szava, az Úr személye hogy akar közel jönni még akkor is, hogyha megharagszik rá, és úgy tűnik, mintha ez a haragja hosszabb ideig is tartana. Itt használja az Úr ezt a kijelentést. Amiket elmondtam, ezek után már sokkal egyszerűbb jelezni, hogy hát ha ilyen volt Asa, vajon milyen az Úr. „Az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik ő hozzá teljes szívvel ragaszkodnak.”

Mi, amikor kimondjuk ezt vagy olvassuk a Bibliában vagy hallgatjuk a prédikációban, hogy az Úr, Úr Jézus Krisztus – ugye így szoktuk mondani sokszor, Úr Jézus Krisztus –, tehát az Úr kifejezést, azt úgy, néha én is, mikor mondom, igyekszem nem megszokásból mondani, de mégis, gyorsan elmondom, Úr Jézus Krisztus. De mostanában Isten megtanított, hogy azért tényleg figyeljek oda arra továbbra is, hogy tudjam, hogy mit mondom, amikor ezt mondom, hogy Úr. Mert, emlékszünk, ezzel mutatja be magát Isten a legszemélyesebben az övéinek. Nemcsak Isten, aki mindenható, teremtő, bármit megtehet, hatalmas, hanem ÚR Isten, azaz aki Mózesnek bemutatkozott – „vagyok, aki vagyok” –, aki a szabadító ÚR Isten. Az Úr kifejezésben benne van az is, hogy ő az, aki megtartja a szavát, az ígéreteit beteljesíti. Jézus se véletlenül lett Úr Jézus számunkra, hiszen Jézusban teljesedett be az Isten minden ígérete.

Ha tehát nem lenne ott semmi jelző, az Úr kifejezéssel is már jelezhetné Isten, hogy mennyire közel vagyok hozzád, Asa. Isten Úrként nem egy távoli valaki, hanem aki nagyon is közel van a benne bízóhoz, még akkor is, hogyha úgy kell közeledni hozzá, hogy lehet, hogy fenýíteni, inteni kell. Az ő személyes jelenléte, aki vállalja a közösséget akkor is vele, hogyha talán most éppen fenýítő szóval kell beszélnem hozzád.

Aztán a másik jellemző, hogy ez az Úr azért van ilyen közel Asához, mert küldte a prófétát, és a prófétán keresztül az ő szava megszólalt. Ha nincs próféta, nincs kijelentés, akkor mi se tudnánk, hogy Asával mi történt. Lehet, hogy jobb is lenne nekünk, mert akkor Asa csak tökéletesnek látszódna a bibliai kijelentésben, így meg fáj a szívünk, hogy milyen szomorú, hogy Asa, aki egész életében tiszta szívű volt, látszik, hogy mégse volt ő se teljes mértékben tiszta szívű. Olyan szomorú ez. De ezt a bibliai kijelentésben tudjuk meg, és amik megíráttak, a mi tanulságunkra íráttak le, íráttak meg.

Küldi a szolgáját, és amíg szól az Úr, addig van lehetőség helyreállni akkor, ha valaki elveszett bárányka lett. Az Úr szava azt hirdeti, hogy a pásztor keresi a báránykáját, mert meg akarja találni vagy helyre akarja állítani, ha már megtalálta és nagy bajban van. Az Úr szava azt jelenti Asának is, hogy nem csak túl világi módon lehet gondolkodnia, hanem a túlvilági, azaz az Úr szerinti, az Isten szava szerinti gondolkodás lehet számára valósággá.

Most gondoljuk át, hogy Ezsdrás és Nehémiás idejében, ahogy jeleztem, mivel a hívők és nem hívők összeházasodtak, és már a gyerekek ágán is volt, aki nem tudott héber nyelven. Ott volt a zsidó családban és nem tudott zsidó nyelven, mert az édesanyja idegen asszony volt, s mivel az anyukájával többet volt, tőle tanulta meg az anyanyelvet. Hívó nem hívővel, és ilyen következmények lettek ott az ószövetségi időben. Itt Pasaréten is nem csak tizenéves fiatalok, hanem néha jóval idősebbek is gondolkoznak azon, hogy akkor most meddig mehetek el a hívó és nem hívó kérdésében. Vagy majd az Úr talán meg fog könnyörülni, ha mégis csak összekötöm az életemet egy nem hívővel? Az ige azt mondja, hogy túlvilági vagy túl világi. Ha Isten szava mond valamit, elfogadom és aszerint igyekszem élni vagy van rövid távú gyors megoldási lehetőség az én mostani nehéz kérdésemben. Az Úr pedig, amikor küldi a prófétát és szól az ő szava, az ő szavával jelzi, hogy merj bennem bízni.

Amikor Isten azt mondja, „az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa”, itt is érdekes, hallottuk is a köszöntés igéjében, amit nem véletlenül szerettem volna a gyülekezet elé hozni, meg magam számára is, mert a köszöntés bibliai igéje, ami elhangzik, meg a 'kegyelem néktek és békesség' kijelentés, ez az Úr igéje, és az istentiszteletet mi mindig ezzel kezdjük. És ha figyeltünk, a köszöntés igéjében, többször hallottuk az Úr jobb kezét. Hatalmasan cselekedett az Úr jobb keze. De majdnem mindig a kéz vagy a kar kifejezés van az Úr hatalmára. Itt viszont az Úr szemei kifejezéssel az ő hatalmát: az Úr szemei forognak az egész földön, hogy megmutassa a hatalmát.

S mikor úgy belegondoltam, hogy az emberi életben hol is tudja a szem megmutatni a hatalmat, az jutott eszembe, hogy vissza kell mennünk igazából gyerekkorba, mert a gyerekkorunkban volt olyan nekem is, hogy édesapa meg édesanya a szőlőben horolt, én meg ott játszottam a tőkék között, aztán mondjuk egy macska ugrott valahol, megrettentem, megijedtem, mert jaj, mi lehet ez, de elég volt csak odanézni a szüleimre, hogy ott vannak, ott még nem is kellett a szemüket látni, csak láttam, hogy ott vannak. De ha még esetleg ők is megfordultak, mert hallották, hogy valami megmozdult, és lehet, hogy ők is meg-

ijedtek, de kire néz egyből egy szülő, hogyha ő is megijedt és tudja, hogy ott van a gyermeke, hát a gyermekére. És hogyha a szemünk találkozott, akkor látom a szüleim szemében, hogy ott vannak, jelen vannak, látnak, akkor nincs semmi probléma. Mert ha ők látják, hogy mi van, a többi már rájuk tartozik.

Gyermekként ezt olyan természetesen át szoktuk élni, remélem. És felnőttként is az Úrral kapcsolatban, hiszen azt mondja az ige, hogy gyermeki bizalom. „Az Úr szemei forognak az egész földön.” Látjuk-e Asával ellentétben, hogy nekünk ilyen Urunk van. Szemei forognak az egész földön – ahogy a pásztor is látja a tájat, a legelőket, ő sokkal messzebbre lát, mint a bárányok, a nyáj, és ő tudja, hogy merre kell menni, azért, mert a szemei végzik, amit kell. A szemei áttekintik az egész földet.

Benne van ebben a képben az is, hogy ő nem csak úgy néz, aztán nem tudja, hogy mit akar, hanem először is az ő mindentudó valóságát akarja érzékelteni, hogy én tudok mindenről, mert mindent látok, sőt, mindenre oda akarok figyelni, áttekintek mindent. Benne van már a jelenléte is, mindenütt jelenvaló Isten, hiszen az egész földön, tehát ő mindenütt jelenvalóként van. És ebből következik, az ő mindenható volta, hogy megmutassa a hatalmát.

Ez azért fontos, mert Asa számára a hatalom kérdése ott dőlt el, hogy rövid távon gyorsan megszabadulok-e Baása király támadásától. Lefizetem a szír királyt és megoldódik minden. És ebben tapasztalom, átélem a hatalmat. Ha valamennyire hívó valaki, még azt is mondja: – Majd az Úr így segít nekem, hogy segítek neki. Mondjuk, ez így nehéz már, de van, aki így gondolkozik, hogy én csinálom azt, amit kell, aztán majd Isten is biztos úgy gondolkodik, hogy azt kell csinálni. Legyen meg az én akaratom a földön, mint a mennyben is... De ha az Úr szeme tekintete, az azt jelenti, hogy ami most történik velem, ami miatt támaszra szorulok, azt az Úr előre látta. Most is itt van velem, tehát tudja a megoldást, és még a megoldás végbemenetele előtt át lehet élni. Rövid távon nem biztos, hogy látszik az Úr szabadítása, de hosszú távon biztos, hogy megmutatkozik.

Illetve a rövid táv, hosszú táv kérdése igen bajos a túlvilági gondolkodás szintjén, hiszen az örökkévalóság szempontjából, meg annak a kijelentésnek a fényében, hogy Isten az ő szabadítását egyszer s mindenkorra elvégezte Jézus által, kiderül, hogy rövid távon és hosszú távon egyaránt mi szabadok vagyunk, csak legfeljebb a földi életben érhetnek olyan helyzetek, ahol szükségünk van támaszra. És Isten, az Úr megtehetné, hogy ne legyen erre szükség, de miközben nem teszi, beleenged nehéz, nehezebb élethelyzetekbe is talán, meg akarja mutatni, hogy látjátok, hogy én milyen vagyok irántatok.

Isten mindenütt jelenvaló, mindentudó, mindenható és nagyon személyesen Úrként gondoskodó Isten. Hallottuk az előző prédikációban, hogy József is mikor élte át minősítetten az Úr jelenlétét, és az Úr küldetésének való engedelmesség tényét. Akkor is, amikor nagyon nagy siker volt világi szempontból is, és akkor is, amikor nagyon nagy kudarc volt világi szempontból. De az Úr szempontjából akkor történtek a legfontosabb események, hiszen a börtönben derült ki mindaz, ami, és így került aztán a fáraó után első emberként Egyiptomba. Isten tehát nem csak rövid távú, hanem hosszú távú, azaz teljes megoldást ké-

szít. És hát ha úgy szereti Isten az övéit, mint a szülő a gyermekét, és a szemei forognak és az ő hatalma meg fog valósulni, amikor kell, akkor a gyermeki bizalom, a gyermeki bizakodás, rátámaszkodás erre az Úrra tényleg azt jelenti, amit gyerekként át kell, hogy éljünk, át kellett, hogy éljünk, hogy ha nem csináltak semmit a szüleink, akkor is nyugodtak voltunk. Ha meg esetleg odaszaladtak és fölemeltek, akkor lehet, hogy nyugodtabbak voltunk, de már előtte is, mert tudtuk, hogy ott van valaki, ott vannak valakik, akik gondoskodnak.

S itt a végén a ragaszkodás. Istenről lesz szó, és mégis annak a fényében, hogy akkor mit is jelent teljes szívvel ragaszkodni hozzá. És mintha ezt nekünk kellene csinálni. De a hit, testvérek, először is ajándék, a hit ajándék, és a hitnek a megélése is ajándék. Mi tulajdonképpen semmit nem csinálunk, mindent az Úr végez, csak ez a titok, hogy ha én ezt gátolom, ha nem az Úrra támaszkodom, akkor nem végzi, de akkor is kegyelmes lehet, és helyreállíthat. Ha viszont rá támaszkodom, akkor munkálkodik. Nem a hit miatt olyan az Úr, amilyennek itt kijelenti magát, hanem az ilyenek kijelentett és az ilyenek önmagát igazoló Úr Istenben bízhat a hit, a hívő ember. És akkor kire támaszkodhat? Erre az Úrra támaszkodhat Asa is teljes szívvel.

Teljes szívvel ragaszkodni hozzá. Az ősi nyelven nincs is itt állítmány, csak ennyi, hogy 'teljes szívvel őhozzá'. Bármilyen állítmányt oda lehet tenni, mert az ősi szó jelentése ilyen, hogy teljes, tökéletes, ép, érintetlen, békés, barátságos, tiszta. S a különböző történetekből látjuk, ahogy használja a Szentírás ezt a szót, jelzőt, hogy van, ahol tökéletes, van, ahol a tiszta. Hallottuk itt a 15. részből, azt mondja: „Asának tiszta szíve volt egész életében”. De lehetne mondani, hogy tökéletes szíve. Abijának – ő is júdai király volt korábban – Isten ígéje a Királyok könyvében úgy írja le Dávidot, mint aki tiszta, teljes, tökéletes, ép volt, mert csak azt tette, ami kedves az én szemeimben, kedves az Úr szemeiben, pedig Dávid is nagyon súlyosan vétkezett, csak hogy ő helyreállt. Dávid teljes szívvel ragaszkodott az Úrhoz egész életében, és amikor bukott, akkor helyreállt.

Teljes, tökéletes, ép, érintetlen, békés, barátságos, tiszta. És a békés jelző miatt szeretném itt csak aláhúzni azt nagyon mélyen, hogy a békésből származik a békesség szó is. Ugyanaz a szógyök, három mássalhangzó a héber nyelvben a békés, békesség, békességet tenni, végezni. A 'sálom' kifejezés innen jön, békesség. És megint a képhez: „az Úr szemei forognak az egész földön” – tehát a gyermek szívében békesség van akkor is, amikor lehet, hogy éppen megijedt valamitől. Vagy a nyájra gondolva, lehet, hogy éppen a farkasok támadnak, ott van a medve meg az oroszlán, de mit csinál Dávid, megvédte. Ha kellett, a bárányt kirángatta az oroszlán szájából. Emlékszünk? Góliát előtti harcakor ezt mondta el Saulnak. A bárány lehet, hogy ott van már az oroszlán szájában, de a pásztor megmenti.

Péternek miért is mondta Jézus, hogy „de én imádkoztam érted”? Mert előtte azt kellett mondani, hogy: Simon, Simon, a sátán kikért titeket (*többesszám!*), hogy megrostáljon, mint a búzát. De én imádkoztam érted. – minősítetten. Aztán emlékszünk – mert most olvastuk –, hogy az Úr Jézus, amikor megszólalt a kakas, abban a pillanatban már ő is rátekintett a szemével Péterre. Hátra

fordult, Jézus hátra fordította a fejét, rá akart tekinteni Péterre, ott volt Jézus szeme. Békesség. Péter keservesen sírt, de átélte a teljes helyreállást, hiszen Jézus feltámadása után megjelent neki, kérdezte a 'szeretsz-e engem' kijelentéssel, és Péter megvallhatta, hogy mit érez az Úr iránt. Békesség. Támaszkodnom kell valamire, még a helyzet mindig nehéz, de van kire támaszkodnom, tehát békességem van.

Pál apostol is mehetett volna természetgyógyászhoz, hogy valamilyen titkos keleti misztikából fakadó praktikával meggyógyuljon. Pál apostol idején is volt természetgyógyászat. Nem a természetes gyógyászatról van most szó, hanem a természetgyógyászatról, ami ördögi háttérből, misztikából származó nagyon hamis, de sikeres, csak nagyon hamis gyógy mód. Pál apostol is használhatta volna, de nem használta ő se, mert hívő ember volt. És mit mond, mit kapott Istentől: Pál, neked megmarad az erőtelenséged, marad a tövis. De a lényeg: elég néked az én kegyelmem. Te úgy tudsz szolgálni, úgy leszel az én követőm innentől fogva, hogy mindig rám kell támaszkodnod. Tehát Pál apostol most már nem lehetett olyan fitt, hogy nem kell senkire támaszkodni, olyan nagy hívő és misszionárius, hogy itt ő az egész világot megtéríti, hanem arra volt szükség, hogy naponta folyamatosan minden szolgálat előtt, alatt és után az Úrra kellett támaszkodnia. „Elég néked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által...”

Azzal fejezem be, hogy egyedül az Úr Jézusnak nem adatott ez meg, hogy teljes szívvel ragaszkodott az Atyához és ott volt vele mindig és megmutatta a hatalmát. Hiszen a kereszten függve Istentől elhagyatott lett, ott nem lehetett ott a szeretet az Isten oldaláról Jézus iránt, hiszen éppen el kell, hogy vesszen, az istentelenség kárhozata jutott neki részül akkor és ott, de így lett szabadítónak. S mivel Jézus ezt elvégezte, most hadd mondjam így, rá nem nézhetett az a szerető szem szeretettel, de mivel ez elvégeztetett, ezért akár Asa is, Péter is, akár mi is talán még súlyos bukás után is tapasztalhatjuk mindig, hogy az Úr szeme hogyan tekint ránk. Szeretettel, és ha kell, nehézségek, bajok között is hatalmát igazolva.

Teljes szívvel ragaszkodni tehát azt jelenti, hogy én tudom, hogy ki az Úr, ő milyen, és én ebben bízom, csak őbenne bízom, csak rá támaszkodom. Jézus így mondta más szavakkal: szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből... – és folytatta a kijelentést: a teljes szó azt hirdeti, hogy csak az Úr, és egyedül az Úr, ő viszont az, aki. Segítsen az Úr bennünket is így ragaszkodni hozzá. Bízunk benne és egymást is így biztassuk.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Édesatyánk, hogy az Úr Jézusnak te a Gecsemáné kertben is határozottan kijelentetted, hogy mi a te akaratod továbbra is, mindörökre. És köszönjük, hogy ő is egyszülött Fiúként engedelmes volt neked. Köszönjük, hogy a Szentlélek ott is erősítette az Úr Jézust, és mint szentháromság Istenként, de mint szabadító, megtartó, megváltó Úrként bennünket is megszabadítottál, felszabadítottál így.

Arra kérünk, Urunk, bízunk benned, merjünk rád támaszkodni kényes helyzetekben is, de egyszerű hétköznapi életkörülmények között is. Köszönjük, Urunk, hogy az ószövetségi történet is annyi bátorítást, üzenetet hordozhat számunkra. hálásak vagyunk, hogy te leírtad ezt a bibliai könyvet is.

Arra kérünk téged, szabadíts meg bennünket, amikor elestünk, elbuktunk, szabadíts meg bennünket, ha esetleg harag lenne a szívünkben irántad, a te szavad iránt. Urunk, tudod, hogy nem akarunk így élni egy pillanatig se. Egyedül téged akarunk követni hűséggel.

Segít, Urunk, abban is, hogy amikor jönnek azok a helyzetek, időszakok, amikor különösen is rád kell támaszkodni, merjük ezt tenni, mint közösség is, Urunk, merjünk tőled várni, kapni mindent.

Kérünk téged arra, Urunk, hogy őrizd a mi életünket hűségben, a szolgálatban is hadd tudjunk hűséggel szolgálni.

Kérünk téged, könyörülj meg népünkön, vezetőinken. Köszönjük, hogy most készülhetünk nemzeti ünnepünkre is. Add, Urunk, hogy ne legyen semmi tragédia a nemzeti ünnepen.

Urunk, most is imádkozunk a kárpátaljai magyarokért, lelki testvéreinkért is. Azt kérjük, Urunk, hogy vess véget a háborúnak ott hamar, de addig is, amíg ez nem történik meg, erősítsd a tieidet, őrizd a mi népünket, de az összes többi népet és nemzetet is ott.

Hallgasd meg most, kérünk, a csendben elmondott imádságunkat is Jézus érdeméért, Atyánk.

Ámen.

23. Zsoltár

Az Úr énnékem őriző pásztorom,
Azért semmiben meg nem fogyatkozom.
Gyönyörű szép mezőn engemet éltet
És szép kies folyóvízre legeltet;
Lelkemet megnyugtatja szent nevében
És vezérl engem igaz ösvényében

Ha a halál árnyékában járnék is,
De nem félnék még ő sötét völgyén is,
Mert mindenütt te jelen vagy én velem,
Vessződ és botod megvigasztal engem,
És nekem az én ellenségim ellen
Asztalt készítesz, eledelt adsz bőven.

Az én fejemet megkened olajjal,
És engemet itatsz teljes pohárral;
Jóvoltod, kegyességed körülvészen
És követ engem egész életemben.
Az Úr énnékem megengedi nyilván,
Hogy mind éltiglen lakjam ő házában.

274. dicséret

Neumark Gy., 1657.

Ki Is-te-né-nek át ad min-dent,
Azt csu-da-ké-pen őr-zi itt lent,
Bi-zal-mát csak be-lé-ve-ti,
In-ség, baj közt is él-te-ti.
Ki min-dent szent ke-ze-be tett,
Az nem fö-vény-re é-pí-tett.

2. A súlyos gondok mit használnak,
A sóhaj, sok jajszó mit ér,
Ha sebeink még jobban fájnak,
S mindennap kínunk visszatér?
Így terhünk egyre súlyosabb,
Ha lelkünk búnak helyet ad.

3. Csak légy egy kissé áldott csendben:
Magadban békességre lelsz,
Az Úr-rendelte kegyelemben
Örök, bölcs célnak megfelelsz.
Ki elválasztá életünk,
Jól tudja, hogy mi kell nekünk.

4. Zengj hát az Úrnak s járd az utat,
Mit épen néked ő adott;
A mennyből gazdag áldást juttat
S majd Jézus ád szép, új napot.
Ki benne bízik és remél,
Az mindörökké véle él.